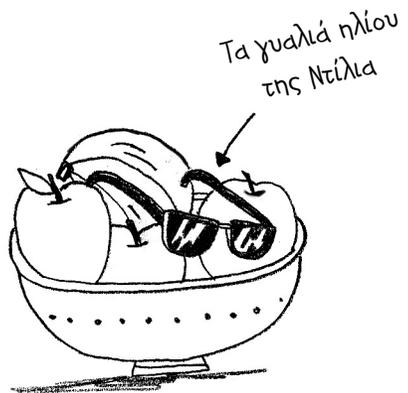

Καλώς ορίσατε στο ΘΑΥΜΑΣΤΟ κόσμο μου...

DUDE3

ΧΑ ΧΑ

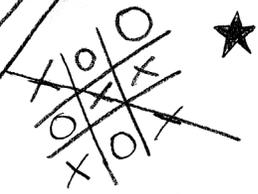
ΣΟΥΠΕΡ

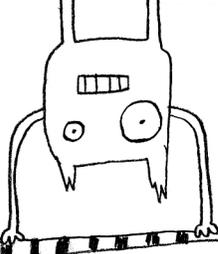
Γαβ!

Αγριο Βλέμμα

ΤΟΜ

Τσα!

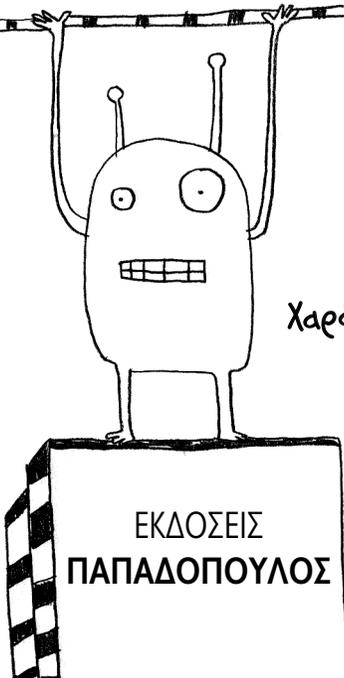
Liz Pichon

Θαυμαστός
Κόσμος του
Τομ Γκέιτς

ΓΚΕΙΤΣ

Μετάφραση
Χαρά Γιαννακοπούλου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΟΜ ΓΚΕΪΤΣ
Τίτλος πρωτοτύπου: The Brilliant world of TOM GATES
Συγγραφέας: Liz Pichon

Μετάφραση: Χαρά Γιαννακοπούλου
Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσσοπούλου

© 2011, Liz Pichon

© 2011, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε.
για την ελληνική γλώσσα

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2011
Πρώτη ανατύπωση: Ιούλιος 2011
Δεύτερη ανατύπωση: Απρίλιος 2013

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής

τηλ.:210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

www.epbooks.gr

ISBN 978-960-484-197-4

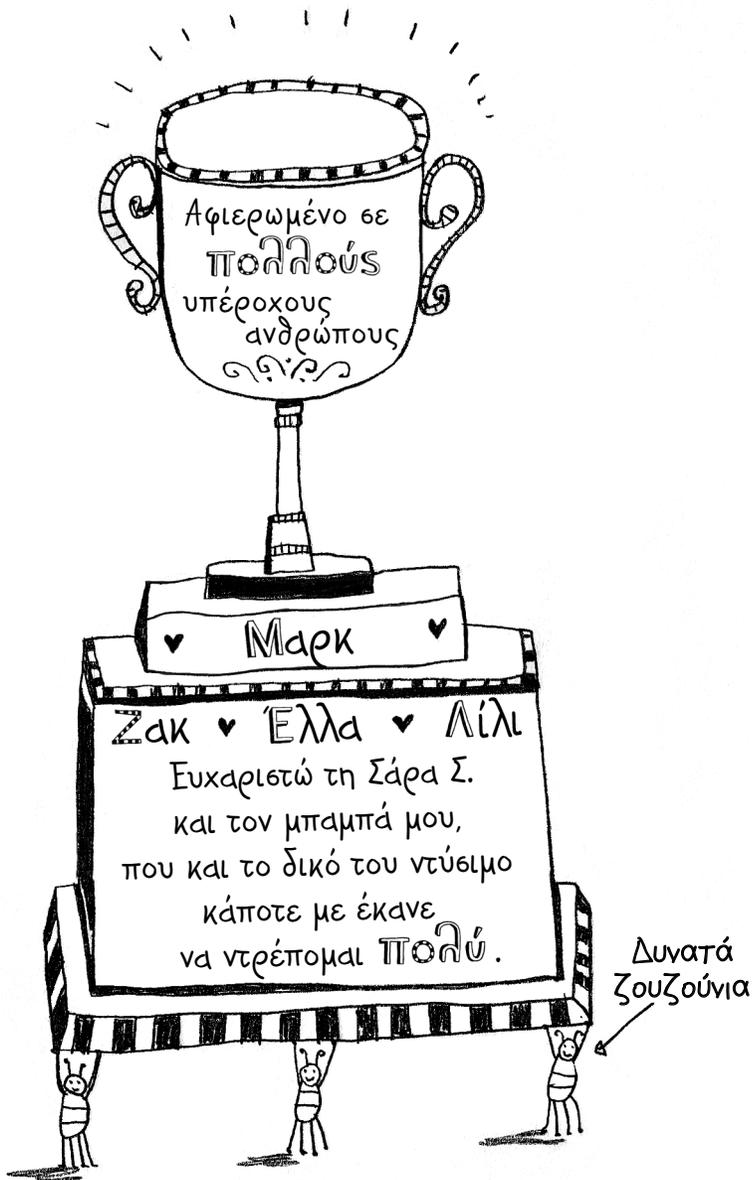
Ζουζουνάκι

Αυτό το βιβλίο αξίζει

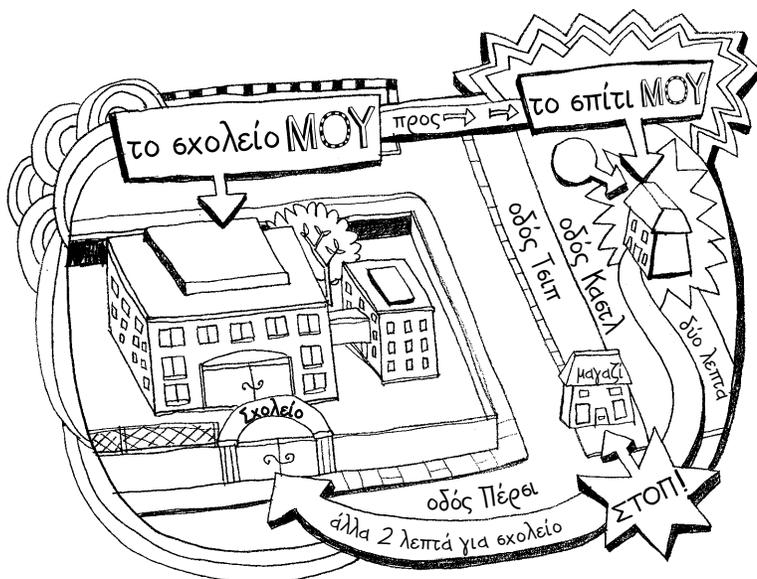

Αν όχι περισσότερα!

Aν και το σπίτι μου είναι μόλις 4 λεπτά
απ' το σχολείο, συνήθως αργώ στο μάθημα.

Κι αυτό γίνεται επειδή εγώ και ο Ντέρεκ (ο κολλητός μου και γείτονας) «μιλάμε» λιγάκι (ΟΚ, ΠΟΛΥ) στο δρόμο. Ή επειδή μας αποσπούν την προσοχή διάφορες τείχλες ή γκοφρέτες στο μαγαζί. Κι άλλες φορές επειδή έχω πιο σημαντικά πράγματα να κάνω.

Για παράδειγμα, να τι έκανα σήμερα το πρωί
(πρώτη μέρα σχολείου).

 Ξύπνησα - άκουσα μουσική.

Έπαιξα κιθάρα.

 Σηκώθηκα απ' το κρεβάτι (με το πάσο μου).

Έφαξα για κάλτσες.

Έφαξα για ρούχα.

Έπαιξα κι άλλη κιθάρα.

Θυμήθηκα πως δεν είχα κάνει την «εργασία για τις διακοπές».

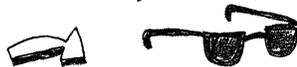
ΠΑΝΙΚΟΣ

- σκέφτηκα να πω
ούπτερ δικαιολογία επειδή δεν την έκανα (φλου!).

Έπαιξα με τα νεύρα της αδερφής μου της Ντίλια. Κάτι
που μου έφαγε ΠΟΛΥ χρόνο (αν και άξιζε τον κόπο).

Έκρυψα τα γυαλιά της Ντίλια.

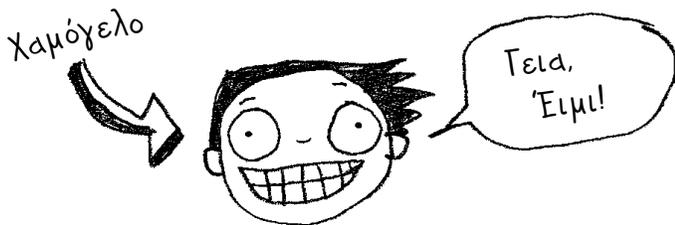

Πήρα να διαβάσω κόμικς στο μπάνιο (κι η Ντίλια περίμενε
απέξω - Χα! Χα!). Και τότε, η μαμά φώναξε...

Που είναι το **Νέο** ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΡΕΚΟΡ
του ΤΟΜ ΓΚΕΪΤΣ... Και το ΚΑΛΟ είναι πως...
μόλις κατέφθασε και η **ΕΪΜΙ ΠΟΡΤΕΡ**.

 Πόσο χαίρομαι που τη βλέπω μετά τις διακοπές!
Της χαμογελάω με το πιο φωτεινό και φιλικό μου
χαμόγελο. 😊

Αλλά δεν ενδουδιάζεται και πολύ. Με κοιτάζει λες και
είμαι κανένας πειραγμένος (δεν είμαι).

(Καθόλου καλά δεν άρχισε η μέρα μου.)

Και μετά γίνεται χειρότερη...

Ο κ. Φούλερμαν (δάσκαλος) μας έχει μαζέψει όλους έξω από την τάξη. Λέει:

«ΓΕΙΑ ΣΑΣ και πάλι, ΠΑΙΔΙΑ.

ΣΑΣ έχω μια ΜΕΓΑΛΗ έκπληξη».

(Που μόνο καλό δεν είναι.)

ΦΤΟΥ! Έχει αλλάξει δέσεις έ' όλα τα θρανία.

Κι εμένα μ' έχει βάλει μπροστά μπροστά. Και το χειρότερο: διπλανός μου είναι ο «Μουρμούρας»

Μάρκουσ Μέλντρου. ⚡

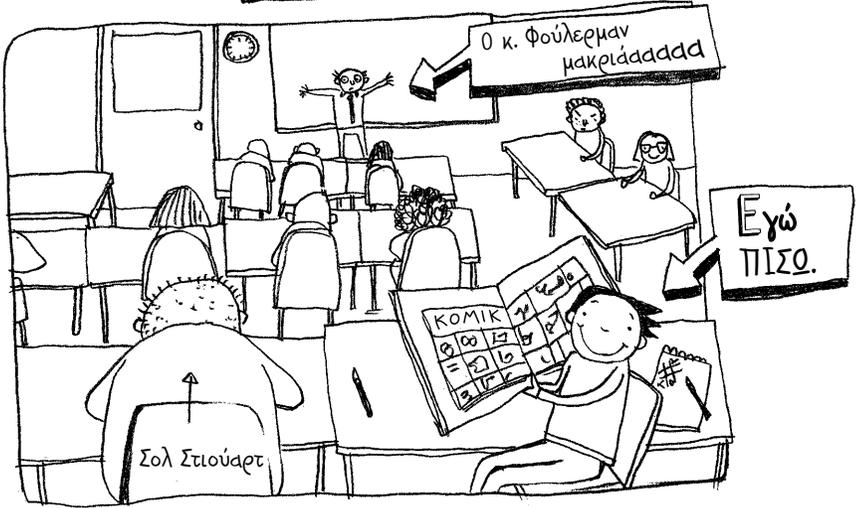

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, έτσι: Πώς θα ζωγραφίζω τώρα;

Πώς θα διαβάζω τα κόμικς μου; Ενώ στο πίσω μέρος της τάξης δε με έβλεπε ο δάσκαλος.

Και τώρα είμαι ΤΟΣΟ κοντά στον κ. Φούλερμαν, που βλέπω μέχρι και τις τρίχες στα ρουδούνια του.

ΠΡΙΝ

ΤΩΡΑ

Το **ΜΠΡΟΣΤΑ** της τάξης.

Όχι ότι δεν υπήρχαν και χειρότερα. Ο Μάρκος Μέλντρον είναι το ΠΙΟ εκνευριστικό αγόρι ΟΛΟΥ του σχολείου. Χώνει τη μύτη του ΠΑΝΤΟΥ και είναι τελείως ξερόλας.

Κι αυτή ακριβώς τη στιγμή, ο Μάρκος με εκνευρίζει...

Κοιτάει τι γράφω.

Κοιτάει... κοιτάει...

Συνεχίζει να κοιτάει...

ΝΑΙ, Μάρκος, για

 ΣΕΝΑ
γράφω.

Ο Μάρκος Μέλητρου

έχει μούρη ποντικού.

Ο Μάρκος Μέλητρου είναι σαν

Μοσχάρι!

Μοσχαροτάρανδος...

(Επιτέλους, σταμάτησε να κοιτάει.)

Όμως το καλό 😊 είναι πως στην άλλη μεριά κάθεται
τώρα δίπλα μου η **ΕΪΜΙ ΠΟΡΤΕΡ**,
που είναι πολύ έξυπνη και καλή (παρόλο που δε χάρηκε
και τρελά που με είδε σήμερα το πρωί).

Τέλεια! Τουλάχιστον θα μπορώ να ρίχνω
καμιά ματιά στα γραπτά της,
μπας και αντιγράψω τίποτα ωστές απαντησούλες.

Νομίζω πως με κοιτάει

τώρα.

Η **ΕΪΜΙ ΠΟΡΤΕΡ** είναι πολύ γλυκιά.

Η **ΕΪΜΙ ΠΟΡΤΕΡ** είναι πολύ έξυπνη.

Μπα, δεν κοιτάει τελικά.

Νομίζω πως... με φτύνει.

Καλά, τότε θα σταματήσω να γράφω καλοσύνες και θα το ρίξω στη ζωγραφική.

(πολύ μου φτιάχνει το κέφι αυτό)

Ο Μάρκος γίνεται κιμάς από το

ΜΕΓΑ
ΤΕΡΑΣ

Λέει ο κ. Φούλερμαν...

**«Όπως βλέπετε, έχω αλλάξει ορισμένα
πραγματάκια εδώ πέρα».**

(Εμένα μου λες!!!)

Και μετά παίρνει παρουσίες.

(Κανονικά, σ' αυτή τη φάση θα ζωγράφιζα τίποτα ωραίες
φατούλες ή θα έβγαζα το κόμικ μου να διαβάσω

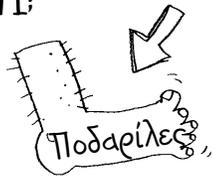
καμιά σελίδα. Αλλά είμαι ΤΟΣΟ κοντά στον

κ. Φούλερμαν και το αρπακτικό του βλέμμα, ○ ○

που πρέπει να τον περιμένω να τελειώσει και να πάει στο
πίσω μέρος της τάξης για να μπορέσω να κάνω καμιά
ζωγραφιά στο βιβλίο μου.)

ΟΚ, έφυγε. Σκέφτομαι διάφορα ονόματα για το
συγκρότημα που έχουμε με τον Ντέρεκ. Δεν είμαστε
ΑΚΟΜΑ πολύ καλοί... αλλά, αν σκεφτώ κατάλληλο
όνομα, τη δόξα την έχουμε στο τσεπάκι.

Να το πούμε ΠΟΔΑΡΙΛΕΣ; ΣΚΥΛΟΖΟΜΠΙ;
Ή καλύτερα... dogzombies;

Μάρκος
ΧΑ! ΧΑ!

19

Ο κ. Φούλερμαν με κόβει πάνω που ζωγραφίζω (γύρισα αβραπή τη βελίδα για να μην τη δει) και μας δίνει το δέμα για την πρώτη μας εργασία φέτος. (Γκρρρρ.)

